

PHẨM HOA 4 (Thi Hoá, NT)

44/ Ai từng làm chủ cõi trời
Đất đai thù diệu , hoa tươi bốn mùa
Người khéo giảng pháp chơn thừa
Hoa tâm rực rỡ sáng trưa bốn mùa.

45/ Chuyên cần hữu học tiến lên
Thành tựu tam quả khai nền đất tâm
Tốt tươi cây giác trở mầm
Thiện xảo lưu diễn pháp âm giúp đời.

46/ Trưa hè bóng nước bốc hơi
Ngộ thân ảo ảnh, tức thời tỉnh ra
Cuộc đời phú quý vinh hoa
Vô thường hoại diệt, hương trà khói bay.

47/ Vườn hoa tiên dạo mỗi ngày
Vui trong dục lạc, đắm say thế trần
Đêm dài say giấc trăm năm
Thuỷ triều phần nộ, xóm làng thành không.

48/ Làm thân thiên nữ yêu chồng
Hái hoa trang điểm thường mong được gần
Phút giây thân chết hiện thân
Dục kia chưa thoả , duyên phần về đâu ?

49/ Như ong không hại sắc màu
Hương hoa để lại chỉ cầu mật tươi
Bạc thánh hoá duyên độ đời
Lời hay ý đẹp tô bồi kiếp tu.

50/ Muốn cho thành tựu công phu
Tránh tìm lỗi phải cho dù đúng sai
Tự quán thân ý mỗi ngày
Nhu hoà nhẫn nhục hoa khai cửa thiên

51/ Cho dù lời nói có duyên
Không làm lợi ích, lụy phiền thế nhân
Như hoa tươi đẹp sáng ngần
Chút hương chẳng có bón phân ích gì.

52/ Bỏ đi khẩu thị, tâm phi
Nói làm chân chánh, từ bi giúp đời
Nhu vườn hoa nở khắp nơi
Phấn hương ngào ngạt muôn lời ngợi khen.

53/ Hoa từ phân rác vươn lên
Toả hương khoe sắc, kết thành tràng đeo
Thân tuy bất tịnh chứa nhiều
Khéo tu thiện sự muôn điều cao thanh.

54/ Cho dù thoả mãn lợi danh
Không bằng đức hạnh hương lành toả bay
Chân tu giới đức cao dày
Kết hoa tuệ giác dựng xây niết bàn,
Khác với hoa đẹp hương ngàn
Cũng không bay ngược với làn gió xuân.

55/ Hoa sen thanh khiết sáng ngần
Hoa trời cao quý, chiêm đàn trầm hương
Ngạt ngào toả khắp muôn phương
Giới hương vô thượng, phi thường xứng danh.

56/ Như viên ngọc quý long lanh
Vượt phàm phu vượt thiên thanh rạng ngời
Hương giới hạnh toả muôn nơi
Hoa trời chẳng xứng phân ngôi cho bằng.

57/ Nương theo ánh sáng hải đăng
Phá tan mê vọng, dứt ngăn nẻo tà
Cho dù tài lực thiên ma
Tìm đâu thấy ánh thiên hà Vô sanh.

58/ Mượn thân giữa chốn quần manh
Vượt bùn nhơ nở một cành sen thơm
Sạch như phân biệt thua hơn
Bất cấu bất tịnh, là chơn lý màu.

Khi mê lẫn lộn vàng thau
Trong đống phân rác ai cầu minh châu
Đêm qua y bát truyền trao
Ngộ rồi con hãy chèo mau thuyền từ.